

«Δεν μπορούμε να σπάσουμε τις άτιμες τις αλυσίδες αν πιστεύουμε ότι τα μνημόνια είναι μονόδρομος» δήλωσε ο Αλέξης Τσίπρας από το Γοργοπόταμο, όπου συμμετείχε στην εκδήλωση για τον πανελλήνιο εορτασμό της Εθνικής Αντίστασης.»

Η ομιλία του Αλέξη Τσίπρα:

Υπάρχουν ιστορικές στιγμές που καταγράφονται ανεξίτηλα στη μνήμη. Υπάρχουν ιστορικές στιγμές που για πάντα θα μνημονεύονται. Μια τέτοια ιστορική στιγμή ήταν η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου 71 χρόνια πριν.

Ο Γοργοπόταμος έγινε το σύμβολο της αντίστασης στον κατακτητή, έγινε το σύμβολο της μάχης ενάντια στον φασισμό και μαζί με το κατέβασμα της σημαίας των ναζί από την Ακρόπολη, ο Γοργοπόταμος ήταν το έναυσμα για μαζική αντίσταση στον φασίστα κατακτητή, για μια Εθνική Αντίσταση που όμοιά της δεν γνώρισε ολόκληρη η Ευρώπη. Το θρυλικό αντάρτικο τραγούδι λέει: «ο Γοργοπόταμος στην Αλαμάνα στέλνει περήφανο χαιρετισμό». Γιατί, πράγματι, η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου υποδαύλισε τις πράξεις της αντίστασης, μετέφερε το μήνυμα της αντίστασης σε κάθε χωριό, σε κάθε τόπο αυτής της σκλαβωμένης χώρας. Δημιούργησε χιλιάδες μικρές και μεγάλες εστίες αντίστασης, επέδρασε στην ψυχολογία, επέδρασε στο φρόνημα. Γι' αυτό ήταν μια κορυφαία στιγμή. Ο Γοργοπόταμος πέρασε, μαζί με την ίδρυση του ΕΛΑΣ, τις διαδηλώσεις ενάντια στην επιστράτευση, το μπλόκο της Κοκκινιάς και της Καισαριανής, στις ηρωικότερες στιγμές της ιστορίας αυτού του τόπου. Και, ξέρετε, αυτή η ιστορική στιγμή ούτε μπορεί να λησμονιέται, ούτε όμως μπορεί και να ξαναγράφεται.... Αυτές οι στιγμές μονάχα κληροδοτούνται στις επόμενες γενιές. Μαζί με το μήνυμα της αντίστασης και της αξιοπρέπειας και ανήκουν, πράγματι, σε όλο τον ελληνικό λαό. Είναι κληρονομιά όλων των Ελλήνων και των Ελληνίδων.

Και δύο είναι τα ισχυρότερα μηνύματα. Πρώτον, μόνο με αντίσταση και αγώνα μπορεί κανείς να διεκδικήσει την αξιοπρέπειά του. Δεύτερον, μόνο με ευρύτατη, λαϊκή ενότητα μπορεί κανείς να βγει από τις δύσκολες στιγμές. Σήμερα ζούμε ξανά δύσκολες εποχές. Δεν βρισκόμαστε, βέβαια, σε έναν πόλεμο σαν και αυτόν που έζησαν οι προηγούμενες γενιές. Βρισκόμαστε, όμως, στη μέση ενός σκληρού οικονομικού πολέμου. Και ποιος θα το έλεγε ότι η δική μας η νεότερη γενιά ή και οι προηγούμενες που δεν έζησαν όμως την περίοδο της κατοχής, θα βρεθούν μπροστά σε δυσκολίες που θυμίζουν στους παλαιότερους τα χρόνια εκείνα, αλλά και σε εμάς τους νεότερους τις αφηγήσεις εκείνων των χρόνων. Γιατί, έχουμε

Ξανά γύρω μας ανθρώπους που δυσκολεύονται να επιβιώσουν, που ψάχνουν να βρουν τροφή στα σκουπίδια, που φεύγουν μετανάστες στο εξωτερικό, νέα παιδιά, βρέφη που δεν μπορούν να εμβολιαστούν. Συνανθρώπους μας, με ασθένειες, που δεν έχουν περίθαλψη.

Η χώρα ζει μια ανθρωπιστική κρίση. Και δικό μας χρέος, μένοντας πιστοί στο μήνυμα του Γοργοποτάμου, είναι να υπερβούμε τις διαχωριστικές γραμμές. Να οικοδομήσουμε μια νέα ενότητα και να βγάλουμε τον τόπο από αυτή την κρίση αυτή και την καταστροφή. «Να σπάσουμε τις άτιμες αλυσίδες», όπως λέει και το θρυλικό αντάρτικο άσμα. Αλλά, δεν μπορούμε να σπάσουμε τις άτιμες τις αλυσίδες, όταν πιστεύουμε ότι τα μνημόνια που μας επιβάλλονται είναι μονόδρομος. Δεν μπορούμε να σπάσουμε τις αλυσίδες, ούτε θα ανατινάζονταν ποτέ καμία γέφυρα, αν αυτό που υπερίσχυε ήταν η λογική του ρεαλισμού, ότι δεν υπάρχει εναλλακτικός δρόμος, παρά μόνον ο δρόμος του κατακτητή. Και διαρκώς να σκεφτόμαστε ότι υπάρχει η επίκληση του φόβου των αντιποίνων.

Καμία γέφυρα δεν θα ανατινάζονταν πριν από 71 χρόνια, αν επικρατούσαν αυτές οι λογικές. Και καμία γέφυρα δεν θα ανατιναζόταν αν δεν επικρατούσε τότε, έστω για λίγο, η λογική του να ενωθούμε σε αυτά που μας ενώνουν, αφήνοντας πίσω αυτά που μας χωρίζουν. Έχουμε, λοιπόν, χρέος να υπερασπιστούμε την ιστορική μνήμη με οδηγό και παράδειγμα τη σημερινή επέτειο, να αγωνιστούμε, να αντισταθούμε. Δικό μας χρέος είναι να υπερασπιστούμε και τη δημοκρατία από τους νοσταλγούς του ναζισμού, τους οπαδούς και συνεχιστές του δωσιλογισμού και όσους τους χαϊδεύουν. Οφείλουν όλοι οι δημοκράτες, όλοι οι πατριώτες, όλες οι πολιτικές δυνάμεις να τους κρατούν πολιτικά, ηθικά και ιδεολογικά απομονωμένους.

Και χθες και σήμερα και αύριο.

Έχουμε χρέος να ανατινάξουμε τις γέφυρες της εξάρτησης, της υποτέλειας και να στήσουμε με δυσκολία και αγώνα τις γέφυρες της προκοπής, της προόδου, της λαϊκής και εθνικής κυριαρχίας, τις γέφυρες της αξιοπρέπειας σε αυτό τον τόπο. Υπάρχει, όμως, φίλες και φίλοι, ένα ακόμα ιστορικό χρέος, στο οποίο αισθάνομαι υποχρέωση να αναφερθώ σε αυτόν εδώ τον ιστορικό τόπο. Αναφέρομαι στο ιστορικά αδικαιώτο αίτημα του ελληνικού λαού, για δεκαετίες αδικαιώτο, που ψάχνει να βρει δικαίωση και οφείλουμε να δώσουμε δικαίωση γιατί τώρα ο λαός μας βρίσκεται σε αυτή την ανθρωπιστική κρίση. Και αφορά τις πολεμικές επανορθώσεις και το κατοχικό δάνειο, που ήρθε η ώρα να το διεκδικήσουμε. Το χρωστάμε σε όσους και όσες μπήκαν στην πρώτη γραμμή και αντιστάθηκαν για να είμαστε σήμερα ελεύθεροι. Είναι ένα αίτημα που ενώνει ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Η μόνη υπόσχεση που μπορούμε να δώσουμε σε αυτό τον τόπο σύμβολο, σε αυτή την μεγάλη και ενωτική στιγμή της ιστορίας μας είναι, επιτέλους, να διεκδικήσουμε αυτό το ιστορικό, ηθικό αλλά και υλικό χρέος.

Φίλες και φίλοι, πριν από 71 χρόνια, τη νύχτα της 25ης του '42, ανατινάχτηκε η γέφυρα του Γοργοποτάμου. 40 χρόνια μετά, αυτή η ημερομηνία έγινε ο επίσημος εορτασμός της Εθνικής Αντίστασης.

Αναγνωρίστηκε η Εθνική Αντίσταση και αυτό ήταν ένας πολύ σημαντικός σταθμός. Πέρασαν από τότε 31 χρόνια. Σήμερα ο τόπος αντιμετωπίζει ξανά τεράστιες δυσκολίες. Σήμερα δεν αρκεί απλά να μην ξεχνάμε. Δεν αρκεί απλά να τιμούμε. Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτή η συλλογική συνείδηση και η ιστορική μνήμη μας δείχνει τα βήματα, τα χνάρια να προχωρήσουμε μπροστά για να ξαναχτίσουμε από την αρχή τον τόπο. Με αξιοπρέπεια και αντίσταση μπορούμε να τα κερδίσουμε όλα. Με ευρύτατη λαϊκή ενότητα σε αυτά που μας ενώνουν, μπορούμε να ξεχωρίσουμε από το χθες της υποταγής και να προχωρήσουμε ενωμένοι μπροστά στο αύριο της προκοπής.

Η Εθνική Αντίσταση είναι ζωντανό σύμβολο και μας δείχνει τον ηρωικό δρόμο προς την προκοπή και τη δημιουργία.

Να είστε καλά.